

19 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

JAYNE ΣΤΕΛΛΑ ΙΩΑΝΝΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΓΙΟΥ ΤΥΧΩΝΑ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 703/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο —
Εκτελεστή διοικητική πράξη — Πράξεις βεβαιωτικές δεν είναι επι-
δεκτικές προσβολής — Νομολογία — Βεβαιωτική η πράξη στην
κριθείσα περίπτωση — Η προσφυγή απαράδεκτη εξέταση της ου-
σίας της διαφοράς εν πάση περιπτώσει.

5

Η αιτήτρια προσέφυγε κατά της επιβολής σε βάρος της, ως προς
άδεια οικοδομής, δικαιωμάτων ύδρευσης πιστεύοντας πως θα
έπρεπε να υπολογιστούν διαφορετικά και σε χαμηλότερο ύψος.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή αποφά-
σισε ότι:

1. Μόνο οι εκτελεστές πράξεις μπορούν να προσβληθούν με προ-
σφυγή. Πράξεις βεβαιωτικές δεν είναι δεκτικές προσβολής.

15

Στην προκειμένη περίπτωση, με την επιστολή του δικηγόρου της αι-
τήτριας ημερομηνίας 27/5/94, δεν προβάλλονταν οποιαδήποτε νέα
πραγματικά στοιχεία, άγνωστα μέχρι τότε στη διοίκηση, αλλά μόνο
προβλήθηκε, για σκοπούς επανεξέτασης της υπόθεσης, διαφορετι-
κός τρόπος ερμηνείας των Κανονισμών. Αυτό ισοδυναμεί με επα-
νεξέταση της υπόθεσης με βάση τη νομική μόνο πλευρά της, πράγ-
μα που δεν οδηγεί σε εκτελεστή, αλλά σε βεβαιωτική πράξη.

20

25

2. Επί της ουσίας εκείνο που έγινε στην παρούσα περίπτωση είναι να
διαρθεθεί ολόκληρο το εμβαδόν του κτήματος της αιτήτριας διά

8,000 τ.π. για να εξευρεθεί ο αριθμός των αναλογούντων οικοπέδων και να καθοριστούν στη συνέχεια τα επίδικα δικαιώματα. Ο λόγος που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση για την ενέργεια αυτή είναι ότι θεώρησαν με βάση τα σχέδια που υπέβαλε η αιτήτρια και τη θέση των κτιρίων, ότι δεν έμενε χώρος για περαιτέρω αξιοποίηση του υπολοίπου του κτήματος μελλοντικά. 5

Το Δικαστήριο αφού μελέτησε τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του, βρήκε λογική και ορθή τη θέση των καθ' ων η αίτηση να θεωρηθούν ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έμεναν περιθώρια περαιτέρω αξιοποίησης του υπολοίπου του κτήματος της αιτήτριας. Συνεπώς και η ενέργειά τους να καθορίζουν τα δικαιώματα ύδρευσης με βάση το ολικό εμβαδόν του τεμαχίου, ωσάν να είχε αξιοποιηθεί ολόκληρο το κτήμα, ήταν ορθή και νόμιμη. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 15

Αναφερόμενη υπόθεση:

Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054. 20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απορρίφθηκε ένσταση της αιτήτριας, που σκοπό είχε την αναθεώρηση του ποσού των δικαιωμάτων ύδρευσης το οποίο επιβλήθηκε στην αιτήτρια ως προϋπόθεση για την έκδοση άδειας οικοδομής για οικιστική ανάπτυξη τεμαχίου της. 25

Αντ. Τόκας, για την Αιτήτρια. 30

Π. Δημοσθένους, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 9/6/94 με την οποία απορρίφθηκε ένστασή της, αποσκοπούσα στην αναθεώρηση του ποσού των δικαιωμάτων ύδρευσης το οποίο επιβλήθηκε στην αιτήτρια ως προϋπόθεση για την έκδοση άδειας οικοδομής για οικιστική ανάπτυξη τεμαχίου της. 40

Η αιτήτρια είναι ιδιοκτήτρια του τεμαχίου αρ. 526, Φ/Σχ. LIV/38, που είναι στο χωριό Άγιος Τύχωνας. Αφού έτυχε της σχετικής πολεοδομικής άδειας, η αιτήτρια αποτάθηκε στους

καθ'ων η αίτηση για την έκδοση άδειας οικοδομής για ανέγερση 4 κατοικιών εντός του πιο πάνω τεμαχίου της.

- 5 Με επιστολή ημερομηνίας 19/5/94, η αιτήτρια πληροφορήθηκε ότι εγκρίθηκε η αίτησή της και εκαλείτο να πληρώσει εκτός του δικαιώματος αδειάς, και το ποσό των £3.580 ως δικαιώματα ύδρευσης για να εκδοθεί η σχετική άδεια.

- 10 Η αιτήτρια, με επιστολή του δικηγόρου της ημερομηνίας 27/5/94, έφερε ένσταση στην επιβολή του πιο πάνω ποσού, ισχυριζόμενη ότι δεν είχαν ερμηνευθεί ορθά οι σχετικοί κανονισμοί και ως εκ τούτου ο καθορισμός του ποσού των δικαιωμάτων ύδρευσης δεν ήταν ο ορθός. Ταυτόχρονα προέβαλε τη δική της ερμηνεία και εφαρμογή των Κανονισμών, και κατέληξε ότι το
- 15 ποσό που έπρεπε να πληρώσει ανερχόταν σε £2.000.

Στις 9/6/94, δόθηκε η πιο κάτω απάντηση στο δικηγόρο της αιτήτριας:

- 20 "Αναφέρομαι στην από μέρους της πελάτισσάς σας κ. JAYNE-Στέλλας Ιωάννου επιστολή σας με ημερ. 27.5.94 με την οποία με πληροφορείτε ότι έχει ένσταση για το ποσό των £3.580 που της έχει ζητηθεί με την επιστολή μου με τον ίδιο πιο πάνω αριθμό
- 25 ημερ. 19.5.94 σαν τέλη συνδέσεως υδατοπρομήθειας, προκειμένου να καταστεί δυνατή η έκδοση άδειας οικοδομής για οικιστική ανάπτυξη του τεμαχίου με αρ. 526 του Φ/Σχ. LIV/38 του χωριού Αγ. Τύχωνας, ότι είναι υπερβολικό και απαράδεκτο και ότι κατά την άποψη της δεν έχουν ερμηνευθεί ορθά οι σχετικοί Κανονισμοί που διέπουν το θέμα αυτό και σας πληροφορώ
- 30 πως το όλο θέμα έχει τύχει επανεξέτασης, με κάθε δυνατή προσοχή και συμπάθεια, πλην όμως έχει διαπιστωθεί ότι τα δικαιώματα αυτά έχουν υπολογιστεί ορθά και σύμφωνα με τους σχετικούς Κανονισμούς."

- 35 Η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή στις 9/8/94.

Το πρώτο θέμα που εγείρεται είναι η εκτελεσιτότητα της επίδικης απόφασης.

- 40 Ο δικηγόρος για τους καθ'ων η αίτηση υποστήριξε ότι η επιστολή ημερομηνίας 9/6/94, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, δεν περιέχει εκτελεστή πράξη, αλλά βεβαιωτική της προηγούμενης απόφασης των καθ'ων η αίτηση, ημερομηνίας 19/5/94 και ως εκ τούτου δεν μπορεί να αποτελέσει το αντι-

κείμενο προσφυγής, σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος.

Μια από τις αρχές του διοικητικού δικαίου, καλά εμπεδωμένη στη νομολογία μας, είναι ότι μόνο οι εκτελεστές πράξεις μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή. Πράξεις βεβαιωτικές δεν είναι δεκτικές προσβολής.

5

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, αναφέρονται, στις σελίδες 240-241, τα ακόλουθα:

10

"εε'. Πράξεις βεβαιωτικά. Απαράδεκτως προσβάλλονται δι' αιτήσεως ακυρώσεως, ως στερούμεναι εκτελεστού χαρακτήρος, αι βεβαιωτικά πράξεις, ήτοι αι πράξεις αι έχουσαι το αυτό περιεχόμενον προς προεκδοθείσαν εκτελεστήν, επιβεβαιούσαι ταύτην, ανεξαρτήτως του αν εκδίδονται αυτεπαγγέλτως ή τη αιτήσει του ενδιαφερομένου. Ούτω είναι βεβαιωτική η πράξις η συνιστώσα απλήν επανάληψιν προγενεστέρας, η στηριζόμενη επί της αυτής πραγματικής και νομικής βάσεως. Πράξις δηλούσα απλήν εμμονήν της Διοικήσεως εις προηγουμένην πράξιν, έστω και μη επαναλαμβάνουσα το περιεχόμενον ταύτης, αποτελεί επίσης βεβαιωτικήν πράξιν, ως λ.χ. η εμμονή εις προγενεστέραν άρνησιν. Ούτω εκρίθησαν βεβαιωτικά πράξεις η άρνησις της Διοικήσεως όπως ανακαλέση προηγουμένην εκτελεστήν πράξιν· η απόρριψις απλής ιεραρχικής προσφυγής ή αιτήσεως θεραπείας.

15

20

25

.....
Εξ άλλου δεν τυγχάνει βεβαιωτική απλώς και κατά συνέπειαν μη εκτελεστή πράξις, η πράξις του αυτού μεν περιεχομένου η δηλούσα όμως εμμονήν προς προηγουμένην, εάν αυτή εξεδόθη μετά νέαν έρευναν της υποθέσεως. Νέα έρευνα υπάρχει εάν, προ της εκδόσεως της νεωτέρας πράξεως, λαμβάνη χώραν εξετάσεις νεωστί προκυπτόντων, ή προϋπαρχόντων μεν αλλά τέως αγνώστων κυρίων στοιχείων κρίσεως, άτινα νυν λαμβάνονται προσθέτως υπ' όψιν. Ούτω εκρίθη, ότι συνιστά νέαν έρευναν η αίτησις συμπληρωματικών πληροφοριών: 109 (45), ή η διενέργεια αυτοψίας: 758 (38), ή η παραπομπή της υποθέσεως προς εξέτασιν (από) ειδικόν διοικητικόν συμβούλιον: 769 (33), ουχί όμως και η παραπομπή εις νομικόν σύμβουλον ή συμβούλιον προς εξέτασιν της υποθέσεως από νομικής μόνον απόψεως. Γενικώς δε η από νομικής μόνον πλευρά επαναζέτασις της υποθέσεως, εφ' όσον δεν στηρίζεται και επί νέων πραγματικών στοιχείων ή επί μεταβολής των διεπουσών την συγκεκριμένην σχέσιν διατάξεων δεν αποτελεί νέαν έρευναν, προσδίδουσαν εκτελεστόν χαρακτήρα εις την μετ' αυτήν εκδιδόμενην πράξιν." (Οι υπογραμμίσεις δικές μου).

30

35

40

(Βλέπε επίσης *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054, 1062-1063).

5 Στην προκειμένη περίπτωση, με την επιστολή του δικηγόρου της αιτήτριας ημερομηνίας 27/5/94, δεν προβάλλονταν οποιαδήποτε νέα πραγματικά στοιχεία, άγνωστα μέχρι τότε στη διοίκηση, αλλά μόνο προβλήθηκε, για σκοπούς επανεξέτασης της υπόθεσης, διαφορετικός τρόπος ερμηνείας των Κανονισμών. Αυτό ισοδυναμεί με επανεξέταση της υπόθεσης με βάση τη νομική μόνο πλευρά της, πράγμα που δεν οδηγεί σε εκτελεστή, αλλά σε βεβαιωτική
10 πράξη, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες νομικές αυθεντίες.

Επομένως, η προδικαστική ένσταση ευσταθεί και η παρούσα προσφυγή πρέπει ν' απορριφθεί.

15 Παρά την πιο πάνω κατάληξη μου θα εξετάσω και την ουσία της υπόθεσης.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας, αναφέρθηκε στον Κανονισμό 8(1)(Α) και ιδιαίτερα στην έκφραση "αφού διαιρεθεί η όλη έκταση της αξιοποιούμενης γης για 8.000 τ.π.". Υπέβαλε ότι η αιτήτρια δεν προέβηκε σε πλήρη ανάπτυξη του κτήματός της, αλλά μόνο κατά το ήμισυ και επομένως ο υπολογισμός των δικαιωμάτων έπρεπε να είναι μόνο επί της αξιοποιηθείσας έκτασης και όχι επί της εκτάσεως ολοκλήρου του κτήματος. Ισχυρίστηκε επίσης ότι σε άλλη συγκεκριμένη περίπτωση, όπου η ανάπτυξη ήταν μερική, ένσταση του ενδιαφερομένου έγινε αποδεκτή και μειώθηκε το αρχικά επιβληθέν ποσό δικαιωμάτων ανάλογα με τον όγκο των κτιρίων που κάλυπτε η άδεια οικοδομής. Η διαφορετική αντιμετώπιση της περίπτωσης της αιτήτριας συνιστά κατά τους ισχυρισμούς του, παράβαση
20 της αρχής της ισότητας που διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

Ο δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι σύμφωνα με τη Δήλωση Πολιτικής, οι συντελεστές που καθορίζονται στις
35 Πολεοδομικές Ζώνες ισχύουν πάνω στο καθαρό εμβαδόν των τεμαχίων, μετά την αφαίρεση τμημάτων που παραχωρούνται για δρόμους και χώρους πρασίνου. Μετά την αφαίρεση των τμημάτων αυτών η έκταση του κτήματος της αιτήτριας που θα θεωρείτο ως αξιοποιηθείσα ανέρχεται στα 2/3 της συνολικής εκτάσεως του κτήματος. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση, όπως είναι η θέση του, τα δικαιώματα επιβλήθηκαν επί της συνολικής εκτάσεως και όχι των 2/3 του εμβαδού του τεμαχίου, γιατί όπως έχουν προταθεί στα σχέδια οι 4 κατοικίες, δεν υπάρχει άλλος διαθέσιμος χώρος για
40 μελλοντική ανέγερση άλλης οικοδομής.

Η αιτήτρια ανταπάντησε ότι η Κ.Δ.Π. 93/85 με βάση την οποία έγινε ο υπολογισμός των δικαιωμάτων, θεσπίστηκε αφού λήφθηκαν υπόψη όλα τα δεδομένα του χρόνου εκείνου συμπεριλαμβανομένων και πιθανών παραχωρήσεων για δρόμους και χώρους πρασίνου (γι' αυτό εξάλλου το εμβαδόν διαιρείται διά 8,000 τ.π. προς το σκοπό εξεύρεσης του αριθμού των αναλογούντων οικοπέδων και όχι διά 5,600 τ.π., όπως γινόταν προηγουμένως, σύμφωνα με τους παλιούς κανονισμούς), και επομένως η Δήλωση Πολιτικής στην οποία δεν γίνεται καμιά αναφορά στον πιο πάνω Κανονισμό, δεν έχει εφαρμογή. 5 10

Ο Κανονισμός 8(1)(Α) των περί Υδατοπρομήθειας για Οικιακούς Σκοπούς Κανονισμών, όπως τροποποιήθηκαν με την Κ.Δ.Π. 93/85, αναφέρει τα ακόλουθα:

"Κανονισμός 8(1)(Α). Κάθε πρόσωπο στο οποίο παραχωρείται δικαίωμα να προμηθεύεται πόσιμο νερό από την υδατοπρομήθεια του χωριού για να χρησιμοποιηθεί μέσα στην περιοχή υδατοπρομήθειας ως πηγή υδατοπρομήθειας της γης του για σκοπούς αξιοποίησης και ή διαχωρισμού της σε οικοπέδα ή για να μεταφερθεί σε ανεγειρόμενη οικοδομή του, πρέπει να πληρώνει προς την Επιτροπή Υδατοπρομήθειας πριν την έκδοση της άδειας διαχωρισμού ή της άδειας οικοδομής, επιπρόσθετα από οποιοδήποτε ποσό που πληρώνεται σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλο Κανονισμό και τα ακόλουθα δικαιώματα, δηλαδή: 20 25

(ι) Δικαίωμα το οποίο ορίζεται εκάστοτε από την Επιτροπή Υδατοπρομήθειας έπειτα από έγκριση του Επάρχου και το οποίο να μην υπερβαίνει τις £1000 για κάθε διαχωριζόμενο οικόπεδο. Σε περίπτωση ανάπτυξης της γης χωρίς να προηγηθεί διαχωρισμός της σε οικοπέδα ο αριθμός των οικοπέδων για σκοπούς υπολογισμού των πιο πάνω δικαιωμάτων θα υπολογίζεται αφού διαιρεθεί η ολική έκταση της αξιοποιούμενης γης για 8,000 τ.π. 30 35

(ιι) Δικαίωμα το οποίο ορίζεται κάθε φορά από την Επιτροπή Υδατοπρομήθειας έπειτα από έγκριση του Επάρχου και το οποίο να μην υπερβαίνει το 1 σ/κ.π., πάνω στον ολικό όγκο της ανεγειρόμενης οικοδομής πέρα από τις 50,000 κ.π. Σε περίπτωση προσθηκών σε υφιστάμενες οικοδομές, στις οποίες παραχωρήθηκε ήδη νερό από την υδατοπρομήθεια του χωριού, το δικαίωμα αυτό θα επιβάλλεται πάνω στη διαφορά που προκύπτει μετά την αφαίρεση 50,000 κ.π. από τον ολικό όγκο των υφιστάμενων οικοδομών και 40

των εγκριμένων προσθηκών."

5 Όπως φαίνεται από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, η αναφερόμενη Δήλωση Πολιτικής δεν εφαρμόστηκε στην παρούσα περίπτωση γι' αυτό δεν θα κρίνω την ορθότητα της εφαρμογής της.

10 Εκείνο που έγινε στην παρούσα περίπτωση είναι να διαιρεθεί ολόκληρο το εμβαδόν του κτήματος της αιτήτριας διά 8,000 τ.π. για να εξευρεθεί ο αριθμός των αναλογούντων οικοπέδων και να καθοριστούν στη συνέχεια τα επίδικα δικαιώματα. Αυτό φαίνεται και στο κυανό 36 του φακέλου της διοίκησης, που κατατέθηκε ως τεκμήριο 1. Ο λόγος που δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση για την ενέργεια αυτή είναι ότι θεώρησαν με βάση τα σχέδια που υπέβαλε η αιτήτρια και τη θέση των κτιρίων, ότι δεν έμενε χώρος για πε-
15 ραιτέρω αξιοποίηση του υπολοίπου του κτήματος μελλοντικά.

20 Αφού μελέτησα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, βρίσκω λογική και ορθή τη θέση των καθ' ων η αίτηση να θεωρηθούν ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έμεναν περιθώρια περαιτέρω αξιοποίησης του υπολοίπου του κτήματος της αιτήτριας. Συνεπώς και η ενέργειά τους να καθορίσουν τα δικαιώματα ύδρευσης με βάση το ολικό εμβαδόν του τεμαχίου, ωσάν να είχε αξιοποιηθεί ολόκληρο το κτήμα, ήταν ορθή και νόμιμη.

25 Όσον αφορά την περίπτωση στην οποία αναφέρθηκε η αιτήτρια για ενίσχυση του ισχυρισμού της για άνιση μεταχείριση, οι καθ' ων η αίτηση δέχθηκαν ότι στην περίπτωση εκείνη είχε γίνει λανθασμένος υπολογισμός των δικαιωμάτων, ο οποίος τελικά διορθώθηκε μετά τις παραστάσεις των αιτητών. Είναι όμως η θέ-
30 ση τους ότι στην περίπτωση της αιτήτριας στην παρούσα υπόθεση ο υπολογισμός είχε γίνει ορθά. Η αιτήτρια δεν παρουσίασε περαιτέρω στοιχεία για την περίπτωση την οποία επικαλέστηκε, ούτε αντέκρουσε τους ισχυρισμούς των καθ' ων η αίτηση. Περαιτέρω, όπως ήδη έκρινα, ο υπολογισμός των δικαιωμάτων στην πα-
35 ρούσα περίπτωση ήταν ορθός. Συνεπώς κρίνω τον πιο πάνω ισχυρισμό ως αβάσιμο και τον απορρίπτω.

40 Με βάση τα πιο πάνω, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.